

Αθήνα, 3 Ιουλίου 2018

Προς
Κυρία Έφη Αχτσιόγλου
Υπουργό Εργασίας,
Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης
Σταδίου 29
105 59 Αθήνα

Θέμα: Απόσυρση του άρθρου 9 του ν/σ «Ασφαλιστικές και συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, Αντιμετώπιση της αδήλωτης εργασίας, Ενίσχυση της προστασίας των εργαζομένων, Επιτροπεία ασυνόδευτων ανηλίκων και άλλες διατάξεις»

Αξιότιμη κα Υπουργέ,

Αποτελεί κοινή πεποίθηση των τεσσάρων εργοδοτικών φορέων που εκπροσωπούμε ότι η προστασία της νόμιμης εργασίας με αντίστοιχη δραστική μείωση της αδήλωτης και υποδηλωμένης εργασίας, αποτελεί μείζονα προτεραιότητα για την Πολιτεία και την υγιή επιχειρηματικότητα. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι οι συνεπείς εργοδότες πρέπει να αναλαμβάνουν το βάρος της ευθύνης για όσους επιδεικνύουν παραβατική συμπεριφορά, ή ότι πρέπει να υποκαθιστούν το κράτος ως προς την ελεγκτική του λειτουργία.

Δυστυχώς, αυτό είναι το πνεύμα που διατρέχει την πρόσφατη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Εργασίας που συζητείται αυτές τις μέρες στη Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής, όπως αποτυπώνεται στο άρθρο 9 για τη ρύθμιση των εργολαβιών και υπεργολαβιών.

Οι σχετικές διατάξεις του νομοσχεδίου αποτελούν δείγμα κακής νομοθέτησης καθώς αντί να προσδιορίζουν ρητά και αυστηρά το πεδίο εφαρμογής τους, παραπέμπουν σε κάθε μορφή σύμβασης έργου, άρα σχεδόν σε κάθε μορφή συνεργασίας μεταξύ επιχειρήσεων στην Ελλάδα.

Αυτό δημιουργεί πολλά και ποικίλα προβλήματα στις επιχειρήσεις, καθώς στρεβλώνει σε μεγάλο βαθμό το επιχειρηματικό περιβάλλον, το οποίο όχι μόνο δεν μετατρέπεται σε φιλικό για τις επενδύσεις, αλλά επιβαρύνεται επιπλέον με πρόσθετα κόστη. Σε καμία περίπτωση, μάλιστα, δεν διασφαλίζει την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς εργασίας ούτε βελτιώνει το επίπεδο προστασίας των εργαζομένων.

Εντύπωση, βέβαια, προκαλεί ότι η μοναδική αλλαγή στις εν λόγω ρυθμίσεις που πραγματοποιήθηκε μετά την ολοκλήρωση της διαβούλευσης, αφορά σε προσθήκη διάταξης που εξαιρεί τις δημόσιες συμβάσεις έργων και προμηθειών από το πεδίο εφαρμογής του νόμου, γεγονός που προκαλεί εύλογα ερωτηματικά ως προς τη διακριτική μεταχείριση του Δημοσίου από το Υπουργείο Εργασίας. Μία πιθανή ερμηνεία αυτής της αλλαγής δεν μπορεί να είναι παρά ότι το Δημόσιο αντιλήφθηκε το διοικητικό βάρος και την οικονομική και ελεγκτική

ευθύνη που θα δημιουργείτο σε κάθε αναθέτουσα υπηρεσία, και αποφάσισε να αυτοεξαιρεθεί από αυτά.

Σε αυτό το πλαίσιο, και προκειμένου να μην επαναληφθεί το κακό προηγούμενο των εκ των υστέρων νομοθετικών διορθώσεων σε μια καταφανώς ατελή και επικίνδυνη νομοθετική ρύθμιση, ζητούμε την απόσυρση της διάταξης του άρθρου 9 και την δέσμευση της ηγεσίας Υπουργείου Εργασίας για εποικοδομητική συνεργασία και ειλικρινή διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους πριν την εκ νέου κατάθεση μιας λειτουργικής διάταξης, η οποία αφενός προστατεύει εν τοις πράγμασι τον εργαζόμενο από παραβατικές συμπεριφορές, αφετέρου δεν επιβαρύνει ανώφελα τον εργοδότη με πρόσθετα διοικητικά και μισθολογικά βάρη.

Για τον ΣΕΒ

Ο Πρόεδρος

Θ. Φέσσας

Για τη ΓΣΕΒΕΕ

Ο Πρόεδρος

Γ. Καββαθάς

Για την ΕΣΣΕ

Ο Πρόεδρος

Β. Κορκίδης

Για τον ΣΕΤΕ

Ο Πρόεδρος

Γ. Ρέτσος